

## Η αφύπνιση της καρδιάς με τη μνήμη του Θανάτου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



**(Αρχιμ. Ζαχαρία Ζάχαρου, Ι. Σταυροπηγιακής Μονής Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ, Αγγλίας.)**

Ο άνθρωπος και οι «κλήροι» του βρίσκονταν μέσα στον νου του Τριαδικού Θεού «προ χρόνων αιωνίων». Σε στιγμή απροσδιόριστη από τις περιορισμένες ανθρώπινες δυνάμεις, ο προαιώνιος Θεός αποφάσισε να δημιουργήσει τον άνθρωπο «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσίν» Του. Τον έπλασε με προσωπικό και άμεσο τρόπο, προικίζοντάς τον με απίστευτο νου και μεγαλειώδη καρδιά, ικανά να αγκαλιάσουν όχι μόνο όλη την κτίση, «ορωμένην τε και ούχ ορωμένην», όπως αναφέρεται στη

Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, αλλά και την ίδια την αιωνιότητα του Θεού. Τον κατέστησε πραγματικό άρχοντα στο βασίλειο του κόσμου, και στο πρόσωπό του ανακεφαλαιώνεται όλη η δημιουργία, η ορατή και η αόρατη.Εξαρχής ο Θεός προίκισε τη φύση του ανθρώπου με τις δικές Του ιδιότητες, με όλες τις αρετές και με δυναμική φορά προς το Πνεύμα Του. Ο άνθρωπος εντρυφούσε στην αγαθή παρουσία του Δημιουργού του. Μπορούσε με τον νου του να [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)